

کمپین «نه به جمهوری اسلامی» و مصادف های چپ و راست

اخیرا کمپینی تحت نام «نه به جمهوری اسلامی» با امضای افرادی با پیشینه سیاسی، ورزشی، هنری و... به واسطه تبلیغات رسانه های دستراستی بازار گرمی پیدا کرده است. گردانندگان اصلی پنهان و آشکار این معرکه، ترکیبی از گرایشات مختلف اپوزیسیون راست و بورژوازی هستند. فرشگردیها، شورای مدیریت گذار (که ترکیبی از سلطنت طلبان نرم، گروه هایی از جمهوری خواهان و اصلاح طلبان رانده شده از بارگاه جمهوری اسلامی است)، تعدادی از کارگزاران نهادها و دولت های امپریالیستی و نیز روشنفکران فرصت طلب صحنه گردان این معرکه بوده اند. احتمالا بسیاری از امضا کنندگان بیانیه این کمپین، شناختی از گردانندگان پشت پرده آن نداشته اند. از سر نارضایتی از جمهوری اسلامی، یا وحدت طلبی امضایشان را پای بیانیه این کمپین گذاشته اند. غافل از اینکه هدف اپوزیسیون راست از چنین کمپین هایی استفاده از انزجار مردم از جمهوری اسلامی برای گسترش گفتمان و هژمونی راست بر فضای سیاسی جامعه با کمک رسانه های دست راستی همانند «من و تو»، بی بی سی و «ایران اینترنشنال» است. اپوزیسیون راست که شیفتگی عجیبی به ترامپ داشت پس از گزینش بایدن، نگران سازش رژیم با دول امپریالیستی بر سر برجام و احتمال خلل در مناسبات خود با آنها نیز هست چرا که جلب حمایت و پشتیبانی امپریالیسم - که در پوشش «جامعه جهانی» عرضه میشود - بخش مهم و جدایی ناپذیر استراتژی اپوزیسیون راست است. تردیدی نیست که شرایط دهشتناک فقر و فلاکت اقتصادی و نکبتی که جمهوری اسلامی بر جامعه تحمیل کرده به سیاست «همه باهم» بر علیه رژیم دامن میزند، اما تجربه جنبش ضدسلطنتی و نتایج همین سیاست، نشان داد که بدون داشتن درک روشن از قدرت سیاسی جایگزین تکرار چنین سناریوهایی محتمل است. البته باید در نظر گرفت که چنین کمپین هایی نمادی از مصادف طبقات اجتماعی و گرایشات سیاسی مدافع آنها در فضای سیاسی و جنبش های اجتماعی نیز هست.

مشکل اپوزیسیون راست بورژوازی با جمهوری اسلامی همواره این بوده که چرا آنها از مناسبات قدرت و کسب سود و چپاول بیشتر و از ساختار دولت سرمایه داری کنار گذاشته شده اند. نگاهی به ترکیب و پیشینه اپوزیسیون راست و شکل مواجه آنها با جنبش های اجتماعی نشان می دهد که ادعای آنها در باره آزادی های سیاسی و حقوق و اراده مردم، حرف پوچی است و داغ و درفش و شکنجه و کشتار نه تنها وجه مشترک حکومت سلطنتی و جمهوری اسلامی بوده، بلکه چشم انداز سیاست راست بورژوازی برای کنترل و سرکوب جنبش کارگری و اعتراضات ضد سرمایه داری نیز هست.

از نظر اپوزیسیون بورژوازی ایران و شاخه های مختلف آن، اعم جمهوریخواه و مشروطه خواه و ناسیونالیسم ایرانی و ناسیونالیست های محلی و ملی اسلامی های از قدرت رانده شده، جایجایی قدرت سیاسی و کنار زده شدن جمهوری اسلامی نباید به واژگونی نظم حاکم سرمایه داری در ایران منجر شود. آنها با تغییر مهره هایی در بالا، با حفظ ارکان نظام کاپیتالیستی متکی به استثمارشدید و کار مزدی و کار ارزان و تحمیل بیشترین تبعیضات طبقاتی، جنسی، ملی و اجتماعی، با حفظ بوروکراسی و اسکلت حاکمیت بورژوازی و همانطور که چهره های اصلی اپوزیسیون راست امثال رضا پهلوی بارها گفته اند، با حفظ ارتش و سپاه و دیگر نیروهای سرکوبگر، میخواهند حاکمیت سرمایه داری ایران را با همه کارکرد ضد کارگری و ضد مردمی اش از تعرض انقلاب و تحول انقلابی مصون بدارند. این نقطه مقابل

مبارزات طبقه کارگر و نیروهای کمونیست و چپ برای سرنگونی انقلابی جمهوری اسلامی بوده و قاطعاً نه مردود است.

کارگران و زحمتکشان! انسانهای شریف و آزادیخواه!

چپ انقلابی و کمونیست در ایران نه تنها مخالف سرسخت رژیم سلطنتی بوده بلکه از همان آغازعلیه رژیم جمهوری اسلامی مبارزه کرده است. زندانها و خاورانها نمادهایی هستند از مبارزه و مقاومت آنها علیه رژیم سرمایه داری جمهوری اسلامی. تاریخ مبارزه برای رهایی طبقه کارگر و پایان دادن به استثمار و ستم و تبعیض و نابرابری و تامین آزادیهای سیاسی و دموکراتیک نیزبا سنت مبارزاتی چپ گره خورده و در این راه مبارزینی بسیاری جان باختند. چپ انقلابی و کمونیست مخالف پدر-/مردسالاری و مدافع آزادی و رهایی زنان بوده و برای خواستههای سیاسی و اجتماعی آنها مبارزه میکند و همواره برعلیه ستم ملی بوده و برای سازماندهی نهادهای از پایین در این جنبشها تلاش کرده و میکند. بهعلاوه چپ همواره در جنبش دانشجویی حضوری فعال و موثر داشته و در پویش این جنبش و خواستههای آن در دورههای مختلف نقش اصلی را داشته است. از همه مهمتر اینکه چپ انقلابی و کمونیست استراتژی انقلابی و سوسیالیستی را دنبال نموده است. یعنی برعلیه سرمایه‌داری و استثمار و برای بدیل دولت کارگری و شورایی و حکومت خودسامان کارگران و زحمتکشان و پویش جنبشهای اجتماعی تلاش میکند که جلوههای آن را در حضور پر رنگ گرایشات پیشرو در مبارزات کنونی کارگران، دانشجویان، زنان و آزادیخواهان و طنین گفتمان کار، نان، آزادی و اداره شورایی در فضای سیاسی جامعه برجسته شده است.

جامعه ایران در آستانه تحولات مهمی قرار دارد و مصافهای اپوزیسیون راست و چپ در اشکال مختلف نیز برجستهتر میشوند. شورای همکاری نیروهای چپ و کمونیست، فعالین جنبش کارگری و همه پیشروان جنبشهای اجتماعی را به مبارزه سازمانیافته و سراسری برای جارو کردن جمهوری اسلامی و مقابله قاطع با ترفندها و طرحهای جریان‌ات بورژوازی که در صددند در مقابل سرنگونی انقلابی جمهوری اسلامی مانع درست کنند را به همگرایی فزاینده در راستای تحقق بدیل دولت کارگری و شورایی برای نفی هرگونه ستم و استثمار فرامیخواند.

سرنگون باد رژیم سرمایه داری جمهوری اسلامی!

زنده باد آزادی، زنده باد سوسیالیسم

فروردین ۱۴۰۰/مارس ۲۰۲۱

امضاها: سازمان اتحاد فدائیان کمونیست، حزب کمونیست ایران، حزب کمونیست کارگری- حکمتیست، سازمان راه کارگر، سازمان فدائیان (اقلیت) و هسته اقلیت